

5. Прохоров А. М. Большая советская энциклопедия / А. М. Прохоров, Н. К. Байбаков, А. А. Благодоров и др. – М., 1969-1978. – 19774 с.
6. Чанышев А. Н. Философия Древнего мира / А. Н. Чанышев – М.: Высшая школа, 2001. – 698 с.
7. Щербина Л.В. Философское учение Пифагора / Л. В. Щербина. – Режим доступа: <https://studfiles.net/preview/517251/page:5/>. – Название с экрана.
8. Ямвлих А. О Пифагоровой жизни / А. О. Ямвлих. – М., 2002. – 192 с.

Стаднік О.Ф.

старший викладач,

*ВКНЗ «Коростишівський педагогічний коледж
імені І.Я. Франка»*

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Сучасна вітчизняна система освіти перебуває в стадії динамічного оновлення, імпульсом якого послужили, з одного боку, процеси реформування суспільства в цілому, а з іншого – логіка розвитку самої освітньої системи. Порівняльні дослідження освітніх систем різних країн показують, що практично у всіх них переглядається мета загальної освіти, змінюється її зміст, форми та методи, хоча в кожній країні ці процеси протікають специфічно.

Актуальним є те, що в нашій країні, незважаючи на складні соціально-економічні умови, система загальної освіти розвивається у напрямках підвищення її диференційованості, варіативності, інтегрованості освітніх програм та гуманітаризації. Законодавчо закріплене право на свободу педагогічної творчості сприяло появі в масовому порядку інноваційних шкіл, впровадження в педагогічний процес нових технологій. На зміну традиційно-виконавської діяльності вчителя приходить діяльність проблемно-дослідного творчого характеру. Сьогодні більшість освітніх установ працюють в режимі інноваційної діяльності.

Інноваційна діяльність асоціюється з готовністю вчителя до розробки та впровадження у навчально-виховний процес педагогічних нововведень. Однак недостатня готовність педагогів прийняти і практично реалізувати ці нововведення значно знижує результативність підготовки майбутніх фахівців.

Підготувати майбутніх вчителів до всіх напрямків інноваційної діяльності в системі освіти дуже складно. Вони, на наш погляд, повинні знати теоретико-методологічні основи педагогічних інновацій, особливості організації навчально-виховної роботи в різних типах інноваційних шкіл, сучасні інноваційні педагогічні технології. Не менш значущим для нас представляються діяльнісні характеристики майбутнього педагога:

- здатність до педагогічного цілепокладання,

- здатність аналізу педагогічних ситуацій,
- здатність до проектування і планування освітніх процесів,
- здатність до рефлексії і контролю педагогічної діяльності вчителя як суб'єкта інноваційної діяльності [7, с. 5].

Вивчення процесу професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва як суб'єкта інноваційної діяльності має важливе значення для підвищення її якості, особливо у зв'язку з інтенсифікацією інноваційних процесів у сучасній системі освіти України. Проаналізувавши різноманітні підходи до змісту понять «інновація», «інноваційна діяльність», ми асоціюємо її з готовністю вчителя до розробки та впровадження педагогічних нововведень в навчально-виховний процес. Готовність педагога до впровадження зазначених нововведень багато в чому визначається тією базою, яка закладається в період його навчання у коледжі. Для того, щоб готувати вчителів, які відповідають вимогам майбутнього, педагогічну освіту має бути зорієнтовано на розвиток студентів як суб'єктів інноваційної діяльності [7, с. 7].

Пропонуємо наступні педагогічні умови професійної підготовки вчителя музичного мистецтва, які сприятимуть підвищенню їх фахового рівня:

- адекватне відображення в цілях, змісті, методах, організаційних формах підготовки інноваційних тенденцій освіти;
- розробка моделі випускника педагогічного коледжу з визначенням функцій її компонентів як частини інноваційної діяльності;
- створення умов для проходження студентами безперервної педагогічної практики в інноваційних освітніх установах.

Ці умови реалізуються як педагогічний цикл, що складається з ряду етапів. На кожному етапі нами здійснювалося цілісне формування готовності до інноваційної діяльності та були виокремлені домінуючі компоненти: на першому етапі – формування мотиваційного компонента; на другому етапі – формування знань про сутність, зміст і структуру інноваційної діяльності; на третьому етапі – формування умінь щодо реалізації інноваційних процесів в майбутній практичній діяльності [3].

Аналіз даних проведеної нами дослідно-експериментальної роботи, дозволяє констатувати наступне: значно збільшилася кількість досліджуваних, які планують в своїй подальшій роботі постійно використовувати інноваційні методи і форми навчання; у студентів значно підвищився рівень знань з галузі педагогічної інноватики; зросла кількість студентів, що характеризуються високим рівнем розвитку творчої активності.

Ми підкреслюємо, що формування майбутнього вчителя, його професійних знань і умінь, рис особистості відбувається не тільки під час вивчення студентами спеціальних дисциплін та дисциплін психолого-педагогічного циклу. Особливу роль у цьому процесі відіграє педагогічна практика. Вона являє собою невід'ємну частину підготовки майбутніх фахівців.

За період проходження практики студенти повинні оволодіти кількома важливими, на наш погляд, функціями:

- *конструктивна*. Ця функція передбачає вміння відбирати методи та засоби навчання, адекватні цілям і змісту навчального матеріалу, психолого-

педагогічним особливостям учнів, прогнозуючи при цьому можливі труднощі засвоєння ними навчального матеріалу;

- *мобілізує*, яка полягає в умінні активізувати і розвивати пізнавальну діяльність учнів, забезпечувати увагу, запам'ятовування і осмислення навчального матеріалу під час уроку. При цьому необхідно підтримувати інтерес учнів до досліджуваного предмета, домагаючись актуалізації наявних у них знань і формування нових на базі опорних;

- *організаторська*. Необхідно вміти керувати роботою учнів, управляти процесом навчання на всіх етапах уроку (при перевірці знань, вивченні нового матеріалу, самостійної роботи учнів, закріпленні вивченого матеріалу), а у позаурочній діяльності – правильно організувати і проводити факультативні заняття та інші види роботи;

- *комунікативна*, що дозволяє встановлювати ділові взаємини з учнями і між ними, а також з колективом школи і батьками. Потрібно бути уважним до учнів і в той же час досить суворим, зберігаючи в будь-якій обстановці діловий тон і педагогічний такт;

- *компетентнісний підхід*. Інноваційні та інтерактивні методи навчання дозволяють формувати особистісні, предметні і професійні компетенції для вирішення теоретичних і практичних завдань в системі педагогіки музичної освіти. У зв'язку з чим, затребуваність вчителів музики, які володіють новими музично-цифровими технологіями, інтерактивними методами навчання знаходить широку підтримку в соціальній сфері і рекомендується у застосуванні в педагогічній діяльності.

Ми з'ясували, що при використанні інтерактивних методів навчання, вчені рекомендують дотримуватися певних дій, які включають наступне: на початку слід продумати можливі варіанти розвитку подій, підготувати додатковий матеріал; з урахуванням вікових особливостей аудиторії визначитися з темою, типом і ходом занять, що відповідають поставленим цілям і завданням, на якому буде виконуватися певне завдання. Рекомендується завершувати заняття у формі рефлексії, для того, щоб учні змогли усвідомити отриману інформацію, повністю освоїти її і дізнатися якими новими навичками і вміннями вони оволоділи.

Ми вважаємо, що інноваційні підходи, метою яких є формування у студентів наявності навичок саморозвитку, самовдосконалення та самореалізації, можуть бути застосовані в практичній ситуації на індивідуальних і практичних заняттях, а також при проходженні педагогічної практики.

З огляду на вище зазначене, ми можемо підтвердити доцільність висунутих умов, що сприяють формуванню умінь студентів для виконання функцій суб'єкта інноваційної діяльності. Визначено педагогічні умови підвищення рівня фахової підготовки студентів та їх готовності до інноваційної діяльності. Окреслено зміст педагогічної практики, яка передбачає цілеспрямоване насичення програм матеріалом у вигляді індивідуальних завдань з вивчення інноваційних процесів в освітніх установах.

Список використаних джерел:

1. Ліхницька Л. М. Педагогічні умови формування готовності викладачів мистецьких дисциплін до здійснення інноваційної діяльності / Л. М. Ліхницька // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. – 2013. – № 10(2). – С. 92-97. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vluf_2013_10\(2\)_17](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vluf_2013_10(2)_17).
2. Машкіна Л. А. Підготовка майбутнього педагога до реалізації особистісно орієнтованого навчання / Л. А. Машкіна // Педагогічний дискурс. – 2013. – Випуск 14. – С. 315-318.
3. Орлов В. Ф. Професійне становлення майбутніх учителів мистецьких дисциплін: теорія і технологія: монографія / В. Ф. Орлов; за заг. ред. І. А. Зязюна. – К.: Наукова думка. – 2003. – 262 с.
4. Федоришин В. І. Фахово-орієнтаційний напрям забезпечення свідомого ставлення майбутніх учителів музики до вибору стратегії практичної діяльності / В. І. Федоришин // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. – 2013. – № 10(2). – С. 174-180. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vluf_2013_10\(2\)_30](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vluf_2013_10(2)_30).
5. Цюряк І. О. Особистісний підхід у диригентсько-хоровій підготовці майбутнього вчителя музики / Упоряд. І. О. Цюряк. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2008. – 60 с.
6. Ярошевська Л. В. Особливості формування музичних здібностей у диригентсько-хоровій підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва / Л. В. Ярошевська // Наукові записки / Ред. кол.: В. Ф. Черкасов, В. В. Радул, Н. С. Савченко та ін. – Випуск 155. – Серія Педагогічні науки. – Кропивницький: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2017. – С. 150-155.

Ховрат А.В., Лютова К.С.

студенти,

Научный руководитель: Комарова Т.Г.

кандидат политических наук, доцент,

Харьковский национальный университет радиоэлектроники

РЕЛИГИОЗНАЯ ОСНОВА ФИЛОСОФИИ Г. С. СКОВОРОДЫ

Философии Григория Саввича Сковороды посвящены сотни исследований, но религиозный мир великого философа был и остается «terra incognita» (т.е. неизведанной землей). А ведь некоторые исследователи ставили и продолжают ставить в центр мировоззрения украинского философа именно религию. Так, Дмитрий Чижевский в своих «Очерках по истории философии на Украине» [1], писал: «Религиозность, в некотором смысле, является живым источником философии Сковороды».

В данной работе будет рассмотрена именно религиозная составляющая философии Григория Сковороды и его отношение ко всем близлежащим темам.

Духовным основанием личной религиозности философа бесспорно является Библия, хотя в его высказываниях относительно нее прослеживается некая амбивалентность. В одночасье он то ругал ее, называя «Израильским Змеем» [2], которому нужно отрубить хвост, то превозносил, говоря, что образы Библии (прежде всего Ветхого Завета) – это «возы, везущие сокровища вечности» [3]. Для «бродячего философа» мир и природа были в Боге, как и